

Letos jih bo štirideset

Začeli smo poslovno leto, v katerem Alpina praznuje 40. obletnico obstoja.

Vstopili smo v novo poslovno leto. To nam samo po sebi ne prinaša nobenih bistvenih novosti. Kar zadeva zunanje pogoje gospodarjenja, bomo v letošnjem letu poslovali v zelo podobnih pogojih kot v prejšnjem letu. Tiste spremembe pri pogojih poslovanja, kolikor jih je, oz. jih bo, položaj le še zaostruje, v ničemer ni olajšanja. Dejstvo je, da se Jugoslavija kot celota že pet let sooča z resno gospodarsko krizo in težavam še ni videti konca. Naša ekonomska politika še ni uspela poiskati poti, ki bi nas vse skupaj popeljala do konca »tunela«, z boljšimi perspektivami.

Naša tovarna v letošnjem letu praznuje 40. obletnico obstoja; to nam je dodatna spodbuda, da se ozremo vase, da ugotovljamo, kaj smo v našem dosedanem razvoju napravili prav in kaj narobe in da se vprašamo, kakšne so naše možnosti v prihodnje, poseb-

no dolgoročno. Ali se bo Alpina na osnovi doslej ustvarjenega tudi v prihodnjih desetih, dvajsetih ali tridesetih letih uspela razvijati tako, da bo utrjevala svoj položaj v Jugoslaviji in v svetu in supela zagotavljati delo in zaslužek naslednjim generacijam?

Če si v tem trenutku dovolim kratko oceno, ki bo seveda glede na kompleksnost problematike in z ozirom na omejen prostor tega sestavka nepopolna, bi rekel takole: v

štiridesetih letih je Alpina prehodila pot od samega začetka, do današnje Alpine z 2000 zaposlenimi, z nad 2 milijona parov letne proizvodnje, z materialno osnovo, ki glede na naše razmere niti ni slaba, in z odprtimi potmi na številne svetovne trge, ki nam dajejo lepe možnosti za bodoče. Še posebno za zadnje desetletje je značilen izjemno agresiven proboj na svetovni trg, in to pod lastnim imenom, kar je prav gotovo velika naložba za naprej. Kaj bo ta kolektiv na osnovi doslej doseženega sposoben napraviti v prihodnje?

Globoko sem prepričan, da smo se v Alpini odločili razvijati take proizvodne programe, ki bodo tudi v prihodnosti imeli trg, se pravi možnosti prodaje. To velja tako za žensko obutev, kjer imamo na domačem trgu dobre možnosti prodaje preko lastne maloprodajne mreže, del proizvodnje pa lahko tudi izvozimo. Še zlasti to velja za smučarsko obutev, kjer smo si utrli prodajne poti v preko 20 držav.

Prepričan sem, da ta usmeritev sama po sebi ni vprašljiva. Odločilno v prihodnosti bo, ali bomo z vsemi našimi močmi potiskali voz v pravi smeri. Prava smer pa je z ozirom na spremembe na svetovnem trgu edinole v tem, da razvijamo vedno boljše izdelke, da smo jih sposobni izdelati pravočasno in predvsem kvalitetno in da smo jih sposobni na pravi način prodati na svetovnem trgu. Edinole to nam bo omogočilo prodati naše izdelke po takih cenah, ki bodo omogočale nadaljnji razvoj firme in

Cilji letnega plana 1987 — boljši zaslužek

Že s srednjeročnim planom 1986—1990 zastavljena usmeritev v kvalitativni razvoj je hkrati osnovna smer poslovne politike v letu 1987.

Planirana proizvodnja za leto 1987 je 2.203.000 parov obutve. Z upoštevanjem predvidene inflacije bo vrednost proizvodnje znašala 28. milijard dinarjev.

Zaradi zaostrenih pogojev prodaje na klirinškem trgu bomo izvoz na Vzhod zmanjšali, povečali pa bomo izvoz na Zahod in prodajo na domačem trgu. Na Vzhodu bomo izvozili 18,6 %, na Zahodu pa 50,1 % celotne proizvodnje, ostalo (31,3 % celotne proizvodnje) pa bomo prodali na domačem tržišču. Preko MPM bomo poleg 523.000 parov Alpina obutve prodali še 1.177.000 parov dokupljene obutve, skupaj torej 1.700.000 parov v vrednosti 12 milijonov dinarjev.

Velik poudarek bomo na področju kadrovske politike dali izobraževanju in štipendiranju. Dodatne zaposlitve planiramo v obratih Col in Šentjošt, ostale zaposlitve pa bodo nujne zaradi nadomeščanja odhajajočih delavcev.

Osnovni cilji kadrovske politike pa je izboljšanje kvalifikacijske strukture, oziroma strokovnosti in znanja zaposlenih.

(Nadaljevanje na 2. strani)

December nadvse uspešen

Ob tem, ko vsa Jugoslavija govori predvsem o Križaju in Petroviču, ki sta zares v sami konici svetovnega smučanja, ne smemo pozabiti na naše: Benedika, Čizmana, Robiča, Žana, Berganta. Benedik se je izkazal že v Kranjski gori, kjer je bil v slalomu 10., Čizman pa 18. V veleslalomu je Čizman kot edini uvrščen Jugoslovan zasedel 23. mesto. Na dveh kasnejših FIS-slalomih so bili naši: Čizman, Robič, Žan in Bergant spet zelo uspešni, saj so se vedno uvrstili med najboljše smučarje iz šestih držav.

Nejko Podobnik

Tomaž Čizman

(Nadaljevanje na 2. strani)

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Ob rob sklepom delavskih svetov

22. in 23. DECEMBRA SO SE SESTALI VSI DELAVSKI SVETI.

Ker je december čas, ko se ocenjuje, kaj smo naredili v preteklem letu in načrtuje, kako bomo poslovali naprej, so bili tudi DS v znamenju teh ocen.

Na vseh DS je bila dana informacija o poslovanju v zadnjem četrtletju. Čeprav smo poslovali nekoliko slabše kot smo planirali, pa je rezultat še vedno tak, da omogoča izplačilo poračuna. Zato je bil sprejet sklep, da se izplača poračun v višini 60 % OD v 11 mesecih 1986, s tem, da se prejšnji poračun ne upošteva v osnovo.

Sprejet je bil tudi plan za l. 1987, kjer so opredeljene vse bistvene značilnosti poslovanja.

Vzporedno s planom so delegati sprejeli še osnovne cilje, ki jih moramo uresničiti v prihodnjem letu, in sicer:

1. nujno moramo izpolniti oz. preseči količinski plan proizvodnje ter plan obrata kapitala,

2. več pozornosti moramo posvetiti kvaliteti izdelkov in analizi fiksnih stroškov.

Z novim letom se vedno skušajo vzpostaviti normalna razmerja pri OD, ki se med letom zaradi povečevanja koeficienta uspešnosti DO porušijo, zato so delegati sprejeli sklep, da se s l. l. povečajo urne postavke za 150 %, koeficient uspešnosti DO pa se zniža od 1,45 na 1,00.

Ker bodo z resolucijo določeni režijski materialni stroški doslej nekoliko višje raven, je bil sprejet rebalans teh stroškov.

Stroški za prehrano so v letošnjem letu porasli čez 100 %, zato se s 1. januarjem poviša dnevni prispevek delavcev za malico s 50,- na 100,- din.

DS TOZD Proizvodnja, TOZD Prodaja in DSSS so sprejeli tudi sklep, da se za leto 1986 izvrši prenos stroškov reklame in propagande iz DSSS v TOZD Proizvodnja in TOZD Prodaja, sorazmerno z že potrjenim kriterijem v letnem planu za leto 1987.

Sprejet je bil tudi plan obratov zalog, ki znaša letno za zaloge materiala 6, za pomožni material 1,44, za nedokončano proizvodnjo 12, za zaloge končnih izdelkov 9,60, mesečni obrat zalog v MPM 3,60.

DS TOZD Proizvodnja je pod točko operativni plan proizvodnje sprejel pomembno novost glede mesečnega sprejemanja oz. obračunavanja mesečnega plana. Za postavitev mesečnega plana v oddelku se bo vzelo trenutno stanje delavcev in artikli z normo. Zastoji, ki bodo nastali, se bodo sproti beležili.

Plan, ki bo odločilno vplival na višino stimulacije pa se bo računal iz dejanskega asortimana proizvodnje in dejanskih ur na delu. Sprejeti pa so bili tudi normativi izmeta obutve zaradi slabše kvalitete po posameznih

oddelkih, ki so izračunani na osnovi dejanskih podatkov v zadnjih treh letih iz končne kontrole v proizvodnji.

Posebej so obravnavali tudi plan investicij. Planiranih je 671.000.000 din. Skoraj polovico sredstev naj bi se porabilo za II. fazo izgradnje hale v Gorenji vasi, vendar bo dokončna odločitev o investiciji sprejeta, ko bodo znani rezultati poslovanja v letu 1986.

Potrjen je bil tudi predlog komisije za delovna razmerja, da se na razpisana prosta dela in naloge »vodenje proizvodnega oddelka pri krojevalnici« imenuje Alojz Poljanšek za dobo 4. let.

Na DS TOZD Proizvodnja, Prodaja DO in DSSS je bilo sprejetih še več sklepov, pri pomb in predlogov.

Jožica KACIN

Alpina je spet sodelovala

V Žalcu je bila letos podelitev nagrad za najboljšega športnika in športnico Slovenije. Kot že tolikokrat doslej, se je tudi letos izkazalo, da so manjši kraji sposobni pripraviti zelo lepo prireditev.

Alpina, kot dolgoletni pokrovitelj te prireditve, je sodelovala tudi letos. Boris Markelj je v imenu delavcev Alpine pozdravil vse športnike in druge goste in jim zaželel veliko uspeha v prihodnje.

Menil je, da ni slučaj, da je med nagrajenci toliko smučarjev, saj le-ti uživajo polno podporo mnogih delovnih organizacij, med njimi tudi Alpine.

N. P.

Letos jih bo štirideset

(Nadaljevanje s 1. strani)

ustrezno življenjsko raven zaposlenih. Izhodišče naših razmišljanj morajo biti naše možnosti na trgu, znati moramo razviti in izdelati tisto, kar trg želi in sprejme. To pa je dober in brezhiben proizvod.

Kaj lahko storimo v jubilejnem 40. letu, da bi prispevali k razvoju Alpine v smeri, ki bo zagotavljala napredek in razvoj tudi prihodnjim generacijam? Predlagam, naj nam bo 40-letnica vzpodbuda za to, da v tem jubilejnem letu poizkušamo izboljšati kvaliteto našega dela. Pri tem mislim na kvaliteto dela na vseh področjih poslovanja, ne samo pri proizvodnem delu. Če izhajamo iz prepričanja, da je začrtana poslovna politika pravilna, so po mojem mnenju potrebne iz-

boljšave v kvaliteti dela zlasti na področjih razvoja izdelkov, brezhibne priprave tehnologije, uporabe pravilnih in kvalitativnih materialov, pravočasne dobave materialov ter večje natančnosti in doslednosti v samem procesu proizvodnje. Na vsakem od teh področij imamo velike rezerve in predlagam, da pri svojem delu vsi poskušamo te rezerve tudi najti in izkoristiti, ter nekatere probleme rešiti. Če bomo v tem uspeli, bomo s tem upravičili svojo vlogo, upravičili svoje osebne dohodke in dali prispevek Alpini prihodnosti.

Z željo in prepričanjem, da bomo v tem uspeli, želim vsem delavcem Alpine veliko uspeha v novem letu.

Tomaž KOŠIR

Jana Erznožnik — vodja službe za analizo in planiranje

Cilji letnega plana 1987 — boljši zaslužek

Planirani celotni prihodek in njegova delitev je v glavnem vrednostni od-

raz postavljenih ciljev po posameznih področjih, zato na tem mestu ne bi podrobneje razčlenjevali planirane realizacije. V strukturi čistega dohodka predstavljajo sredstva za akumulacijo v DO Alpina 31 %, sredstva za osebne dohodke in skupno porabo pa 69 %. Skupaj je planirano 3 milijarde dinarjev akumulacije, od tega v TOZD Proizvodnja 1 milijarda dinarjev, v TOZD Prodaja pa 2 milijardi dinarjev. Eden od osnovnih ciljev v letu 1987 je ob nižji parovni proizvodnji ohraniti enake stroške na enoto proizvoda, kar v absolutnem znesku pomeni realno zniževanje stroškov. Kajti le ob izpolnitvi tega pogoja in kvalitetni pripravi in izdelavi obutve, ki vodi v višji cenovni razred, bo DO Alpina uspešno poslovala in delavci Alpine bodo boljše zaslužili.

Jana Erznožnik

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Z našimi upokojenci v 40. leto Alpine

Ni dovolj biti najboljši v Jugoslaviji. Alpina ima dejanske možnosti, da poskrbi za kruh tudi naslednjim generacijam. Veseli smo uspehov in vzdržljivosti kolektiva.

To je le nekaj poudarkov s tradicionalnega srečanja upokojevcev Alpine, ki so se zbrali teden dni pred Novim letom v jedilnici Alpine.

Najprej je spregovoril predsednik Konference osnovnih organizacij zveze sindikatov Alpine, ki je dejal:

»V imenu izvršnega odbora konference sindikata ALPINE vas prisrčno pozdravljam, pozdrav velja tudi vsem tistim upokojevcem, ki iz kakršnihkoli razlogov danes niso med nami.

Ko tako na hitro preletimo naše letošnje delovne uspehe, bi jih takole ocenili: kar uspešno, lahko tudi bolje, vendar ne brez težav. Težave seveda rešujemo sami, po svojih sposobnostih, znanju in prizadevnosti, ker daril ne pričakujemo od nikoder. Težave, s katerimi se srečujemo, ne po svoji krivdi, nam ovirajo hitrejši razvoj in napredek. Ugled, ki smo ga uspeli dobiti doma in v svetu, skozi vrsto let trdnega dela, ne smemo zapraviti. Upam si trditi, spoštovani upokojevci, da ste ponosni, ko nadaljujemo vaše začeto delo.

V letu 1987 bomo praznovali 40-letnico naše DO. Veseli bomo, da se ob praznovanju takega svečanega jubileja srečamo v veselem razpoloženju, saj boste povabljeni tudi vi.«

Upokojevce je pozdravil tudi glavni direktor Alpine Tomaž Košir, ki je orisal trenutni položaj Alpine in usmeritve.

Med drugim je povedal: »Prihodnje leto nameravamo s približno istim številom ljudi izdelati približno toliko parov obutev, kot letos.

Usmeritve so znane: ženska modna obutev, moški colorado program in športna

obutev: pancernji, tekaški, apreski in surf.

Zgradili smo si tudi prodajne poti. Na Zahod nameravamo prodati okoli 50 % celotne proizvodnje, 18 % na Vzhod in 32 % na domačem tržišču.

Lansko leto in letos smo ustvarili precej novih, izboljšanih pogojev za delo, saj smo uvozili strojne opreme več kot v prejšnjih petih letih...

Tudi letos bomo še nekaj investirali, vendar bo poudarek predvsem v izkoriščanju zmogljivosti. Kljub temu bomo v proizvodnji še dopolnili opremo in izboljšali pogoje dela v obratu v Gorenji vasi.

V MPM bomo nadaljevali z obnovo prodajaln. Odprli bomo nekaj novih, med drugim na Kraigherjevi ploščadi v Ljubljani, tako da bo imela Alpina že preko 70 prodajaln.

Če ocenjujem naše možnosti, lahko rečem, da bomo z boljšim delom skušali ustvariti več. Žal na naš finančni rezultat v veliki meri vpliva tudi jugoslovansko ekonomska politika. Med drugimi nerealni tečaj dinarja v primerjavi z zahodnimi valutami in tudi inflacija. Kot primer naj navedem, da je bila inflacija v Jugoslaviji 100 % (kar se je odrazilo tudi na cenah surovin), dolarska vrednost pa se je v odnosu do dinarja povečala le za 47 %.

Toda tega dejstva se zavedamo in skušali bomo v teh razmerah biti čimbolj uspešni.

Še so rezerve, zlasti v kvaliteti. Trdno sem prepričan, da smo na pravi poti in Alpina bo še lahko zagotavljala delo in kruh prihodnjim generacijam...

Prizadevamo si, da bi bili najboljši. Še več, ni dovolj biti najboljši v Jugoslaviji in s trdim delom in prizadevanjem to lahko dosežemo.

Na koncu mi dovolite, da vam v imenu delavcev Alpine zaželim veliko zdravja in sreče v krogu družine».

Za lep sprejem se je zahvalila Slavka Mlinar

Številni upokojevci so bili zadovoljni

Dolgoletna družbenopolitična delavka, upokojenka Slavka Mlinar, se je zahvalila za prisrčen sprejem:

»Upokojevci smo veseli, ko spremljamo uspehe Alpine. Iz časopisa Delo-življenje izvemo za te uspehe pa tudi za težave, ki jih imate.

Veseli smo vaše vzdržljivosti, da vztrajate na poti, ki smo jo začrtali že mi, to je, da je Alpina pojem kvalitete.

Želim vam še naprej veliko uspehov, upokojevci pa v imenu društva veliko zdravja v novem letu in dobre pokojnine!

Kot je običaj, so si upokojevci z zanimanjem ogledali tudi proizvodnjo. Zlasti so jih zanimali novi stroji. Veselili so se tudi srečanj s svojimi nekdanjimi kolegi...

Potem pa seveda kosilo in zabava...

Nejko PODOBNIK

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Če imam kakšne predloge

S komisije za inovacije

Komisija je obravnavala predlog »stroj za razrez trakov«, predlagatelj Vilija Kogovška, Francija Oblaka, Dominika Bozovičarja in Simona Hribernika. Komisija je predlog opredelila kot tehnično izboljšavo.

V mehanični delavnici je bil zaradi potrebe po rezanju trakov različnih dolžin izdelan stroj za razrez trakov, ki je narejen tako, da lahko razrežemo 1,5 metra dolgo balo materiala na trakove različnih širin.

Stroj ima avtomatizirano pnevmatsko podajalno napravo, tako da delavec nastavi ustrezno širino rezanja samo prvič, potem pa stroj sam uravnava globino in širino rezanja. Delo na stroju je tudi zelo varno, saj ima stroj vgrajeno varnostno stikalo.

Predlagatelji so na komisiji poudarili, da je z novim načinom rezanja trakov prihranjenega veliko materiala, saj so prej trakove rezali ročno ali s tračno žago, s tem pa je bil razrez veliko slabše kakovosti.

V primeru, če tega stroja ne bi izdelali v naši delovni organizaciji, bi ga morali uvoziti, ker proizvodnja tak stroj potrebuje. Podoben stroj, za katerega pa smo dobili ponudbo, bi v tujini stal 21.400.000,- lir. K tej ceni je bilo potrebno pristeti še faktor, katerega uporablja naša nabavna služba, v primeru uvoza stroja.

Preračunano v naš denar bi tak stroj stal 8.988.000,- din. Cena doma izdelanega stroja pa je 1.038.000,- din. Razlika med tema dvema številkami pa je čisti prihranek delovne organizacije in znaša 7.950.000,- din.

Komisija je ugotovila, da gre v tem primeru za predlog, kjer je prihranek znan in je zato prihranek predstavljal osnovo za odmero nadomestila, ki ga prejmejo predlagatelji.

Karla KRIZNAR

SDS imajo torej pomembno vlogo pri uresničevanju željenih ciljev. V njih lahko delavci neposredno odločajo o zadevah, ki se nanašajo na njihovo delovno skupino oz. odločitve in stališča preko svojih delegatov posredujejo na samoupravne organe in DPO. Seveda v tem primeru ne moremo trditi, da bodo vse pobude oz. predlogi SDS na samoupravnih organih oz. DPO tudi sprejeli. Vendar pripombe iz neke delovne sredine zanesljivo ni brez določenega cilja. Prav gotovo je večinoma vprašanje oz. pobuda dana zato, ker bi delavci radi opozorili na določene probleme. Zato cilj delovanja SDS ne bo dosežen s tem, da se bodo delavci sestali in zadeve obravnavali, temveč da se bodo njihove pobude zares strokovno poverile in upoštevale, če pa bodo zavrnjene, oz. rešitve ne bodo možne, pa bo nujno poskrbeti, da bodo delavci seznanjeni z razlogi, ki narekujejo tako odločitev.

Prav na tem področju pa se ponavadi začne krhki zaupanje in smiselnost postavljanja raznih vprašanj-predlogov. Vse prevečkrat se dogaja, da pobude ostanejo v predalih nekoga, ki naj bi nanje reagiral in naj bi mu bile, ne v nadlego in zapravljanje

časa, temveč vodilo k razmišljanju, kako izboljšati poslovanje, organizacijo ali odnose, da bomo lažje — boljše delali. In v tem je največja vloga vodstvenih, vodilnih in drugih strokovnih delavcev od najnižjega, še bolj pa seveda višjega ranga, pri delovanju SDS.

Kako torej organizirati samoupravno delo v SDS?

Že v prejšnjih dveh sestavkih sem omenjala, da je član delavskega sveta, ki je o poslovanju in o vseh zadevah najbolj seznanjen preko seje delavskih svetov, hkrati tudi vodja SDS v oddelkih.

Ker pa največkrat en sam ne more pokrivati oz. organizirati samoupravnega življenja v oddelku (problem je tudi izmensko delo), so vodji dolžni pomagati pri delu tudi člani DPO oz. delavci, ki jih lahko v oddelku za to posebej določijo — to je tako imenovano politično jedro, njihova naloga pa je opredeljena tudi v poslovniku o delovanju SDS.

Pa ne smemo misliti, da je organizacija oz. samo delovanje SDS nek zakompliciran sistem oz. uvajanje novih oblik sestankov in podobno, saj vemo, da pri nas že tako preveč sestankujemo in govorimo, premalo pa je potem uresničenega. Na SDS je lahko čisto preprosta oblika. Če se v neki sredini pojavi problem oz. vprašanje, in bi radi nanj odgovor ali rešitev, ni potrebno sklicevati sestankov, prekinjati dela in podobno. Skupina se lahko pogovori med odmorom, ob cigareti, kavici.

Kot sem že prej omenila, pogovarjamo se veliko, vendar če gre za zadevo širšega značaja, pogovor med delavci največkrat ne reši ničesar, temveč je treba problem oz. vprašanje posredovati naprej. Tu pa mora svojo vlogo odigrati vodja SDS oz. nekdo iz oddelka, da zadevo posreduje na pravo mesto. In kje to mesto je?

Seveda bi bila najboljša pot nastavitev direktno na tistega, ki se ga zadeva tiče. Toda to je včasih težko, zato pa je naloga službe za samoupravna in pravna vprašanja, da zbira take pobude in skuša najti odgovor. Seveda ta služba zadev največkrat ne bo rešila, ker problemi mnogokrat izvirajo od drugod, poskušali pa bomo sprožiti postopek, da bi delavčeve pobude ne ostale v samem oddelku oz. službi. To pa bo možno le, če bomo zanje izvedeli oz. dobili pobude. Da pa se bodo stvari premaknile naprej, pa bo seveda največ odvisno od pripravljenosti tistih, na katere se zadeve konkretno nanašajo oz. od njihovih nadrejenih, ki imajo pri tem lahko veliko vlogo.

In iz tega lahko zaključimo, da delo SDS ni neka nova zakomplicirana oblika, temveč čisto preprosto, dogovarjanje in teamsko reševanje zadev, za teamsko delo pa mora biti pripravljenost vseh, ker je rezultat le tako zadovoljiv.

Naj ob koncu opozorim še na oddelčne sestanke. V vsakem oddelku morajo obvezno enkrat mesečno organizirati sestanek SDS in se pogovoriti o poslovanju, obenem pa je tedaj tudi priložnost, da se izpostavi vse probleme in se jih seveda poizkuša tudi reševati. Vodje SDS bodo dobili tudi izdelane obrazce zapisnikov, ki jih bodo izpolnili ob vsakem sestanku in jih posredovali ustreznim službam, kar naj bi pripomoglo, da bi se stvari rešile.

To je nekaj najosnovnejših misli in spoznanj o delovanju SDS. Praksa bo pokazala svoje, toda če bomo vsi, od najnižjega delavca pa do vodilnih, čutili, da je Alpina naša DO in si prizadevali, da bi k tej skupnosti vsak prispeval svoj delež, bi uspeh ne smel izostati.

Jožica KACIN

Dogovor prodajalcev pred odločitvijo

KAKO USTVARJAMO

Z obiska v naših proizvodnih oddelkih

Toliko je še treba napraviti do novega leta

Pred zaključkom leta sem načrtno obiskal večino oddelkov v Žireh. Ugotovitve so zanimive, za nekatere spodbudne, za druge, da se človeku dvignejo lasje.

»Trenutno delamo samo še za izvoz«, mi pove Janko Oblak. V sekalnici: »To bo trajalo še preko novega leta... Potem pa se bo tu pojavilo vprašanje pomanjkanja delavcev, saj jih bo treba okoli 20 več. V sekalnici se namreč potrebe po delavcih zaradi značaja dela zelo menjajo«

Kako pa urejate stvari pri zamenjavah?

»Poskušamo urediti tako, da delavec ni »udarjen«. Res nimamo druge izbire, kot da delo organiziramo tako, da montaža dobi vse potrebno, sicer se delo ustavi«.

V lahki montaži pravkar zmanjšujemo zmogljivost traku, ker v finiшу ne zmoredajo vsega dela. Trenutno delamo sandale in platnene škornje za Aspo, in imamo veliko težav zaradi bolezni, saj je na bolniški 10 % delavcev.

V montaži športne obutve (težki montaži, kot tudi pravimo) so ves december že delali troterke za Sovjetsko zvezo. »Na B izmeni pa delamo 100-parso kolekcijo za ZDA, kar gre kar v redu«, pravi Rudolf Poljanšek.

Moram pa reči, da na A izmeni dela le polovica; ostali so šli na šale. To bo približno do tedaj, doker ne bomo delali tekaških. Kaže pa, da se bo obseg dela vsaj začasno nekoliko zmanjšal in s tem število delavcev na obeh izmenah. Tako sedaj delamo do 1000 parov dnevno na izmeno ali tudi še več, v »polni postavi« pa bi naredili kakih 1500 parov. K temu prispeva dobra razporeditev, stroji so v rezervi, če se kaj pokvari. Skratka, kar zadovoljni smo. »Ne teče po planu,« s kančkom nezaupanja pove v orodjarni Roman Berčič.

»Mudi izdelava mozaikov, to je osnovnih modelov. Kopirka stoji že tri tedne (baje skupaj praktično ni delala mesec in pol). Namesto, da bi kopirke delale sproti in da bi mi vzporedno organizirali bi mi vzporedno organizirali ročno delo, čakamo, čeprav fantje niso brez dela.

Nič ne bo pomagalo, če bomo spomladi dobili vse modele hkrati, saj ne bo mogoče napraviti, ker več kot v treh izmenah ne bomo mogli delati, saj ima dan le 24 ur. Mislim, da bi morali takrat, ko so kupci modele potrdili, nadaljevati s polnim tempom in ne bi bilo teh težav. Tako pa smo dejansko tam, kjer smo bili pred dvema mesecema.

Naj naštejemo, kaj vse moramo še narediti: gumi drsno ploščico in gumi napetnike, kar lahko uredimo sami, prav nič pa ne moremo drugega, kot čakati, da bomo delali še štiri šale za Scorpio, 2 manšeti, 2 jezika, 2 spojlerja, 2 tesnilki, 1 podlogo nartnega regulatorja, kompletna MSC manšeta, notranjo in zunanjo, 1 tesnilka za MSC (za kar imamo že modele).

Potem nas čakajo še 4 spojlerji spider, 25 orodij za notranjke za tekaške čevlje Roglo, opetniki in še kaj.

Skratka, čakamo, da nas bodo priganjali.«

Stvar je torej res kritična. »Izdelujemo potniško kolekcijo za ZDA od 50 do 100 parov. To traja že ves december.

Drugih posebnih težav ni,« pravi Slavko Kristan, »le mudi se vse. Kar zadeva stoparsko kolekcijo, še ni vse dorečeno, kar pa je čisto normalno.

V redni proizvodnji delamo Orion in nekatere artikle, za katere smo v zaostanku od lani. Odrizgali smo stoparsko kolekcijo in sedaj že na vseh strojih delamo že za prihodnjo sezono,« je ocenjeval delo Ciril Vidmar v Plastiki.

»Tu nastopijo problemi, saj se skoraj vse forme predelujejo in ne moremo delati po planu. Potem imamo nekaj težav z novimi barvami, ki jih ne dobimo.

Ta čas nekaj ljudi koristi tudi dopuste, nekaj jih je v skladišču, z obreza so šli nekaj v montažo šal, sicer pa čakamo nov stroj Lorencin. Takoj pa bo premalo prostora, kar bo največji problem (zaradi polizdelkov in novih strojev). Za delo pa bo potem bolje, ker bi se rešili 4. izmen, ki smo jo morali uvajati vsako leto nekajkrat.«

V šivalnici med vzorčno kolekcijo in redno proizvodnjo

Orodjarna postaja vedno pomembnejša za celotno proizvodnjo športne obutve

V montaži se pokažejo slabosti vseh oddelkov

Če ne manjka materialov, ni težav

KAKO USTVARJAMO

Več koristi zaradi točnih podatkov

S 1. januarjem 1987 smo prešli na nov način spremljanja zaloga materiala s pomočjo računalnika. Starega sistema ni bilo smiselno popravljati, in smo se morali lotiti obdelave popolnoma od začetka.

Do sedaj je skladiščnik pri prevzemu ali izdaji materiala izpolnil dokument in ga oddal na prevzemni oddelek, kjer so dokumente prevzele materialne knjigovodkinje, ki so jih kontirale in oddale naprej na luknjanje.

V RCA so se dokumenti zlučnjali in z obdelavo vnesli v računalnik.

Pot dokumentov je bila zelo dolga in je že zato dopuščala veliko možnost napak, odkrivanje napak pa je bilo zaradi sodelovanja več ljudi težje. Večkrat se je zgodilo, da je dokument obstal nekje na poti, kar je povzročalo netočne podatke na računalniku. Pri obdelavi dokumentov v RCA so bile narejene nekatere osnovne kontrole, ki pa niso za-

dostovale, saj je prihajalo do nepravilnosti (zaloga je bila lahko negativna, material je bil lahko prevzet v drugo skladišče, kot je običajno vskladiščen, material vpisan brez oznake barve ali kvalitete, itd.).

Te probleme je mogoče v veliki meri odpraviti s tem, da skrajšamo pot dokumentov. Idealno bi bilo, če bi imel vsak skladiščnik svoj terminal. Le-ta bi vnašal dokumente sam in bil za podatke tudi odgovoren. Ažuriranje podatkov o materialih bi bilo možno dejansko ob prevzemu ali izdaji materiala.

Ker pa terminalov za vsa skladišča zaenkrat še ni dovolj, smo našli nekakšen kompromis in izpeljali obdelavo s pomočjo treh terminalov. Eden bo postavljen

Uvajanje terminalov v skladišču

na prevzemnem oddelku, drugi v skladišču rezervnih delov, tretji pa v skladišču spodnjega usnja. Preko terminalov bodo v računalnik vnašali prometne dokumente, mogoči bodo razni vpogledi v podatke (promet, zaloga), preko terminalov bo mogoče naročiti tudi razne izpise. Kjer bodo terminali v skladiščih, bodo dokumente vnašali skladiščniki sami, za vse ostale pa bo delavka iz RCA vnašala dokumente na prevzemnem oddelku.

Z nabavo nove računalniške opreme bodo kasneje dobila terminala tudi druga skladišča; vsak skladiščnik bo za podatke o svojem skladišču skrbel sam.

Bistvena sprememba pri tem načinu obdelave je, da bodo že pri vnosu podatkov v računalnik narejene številne kontrole. Vsaka napaka bo morala biti popravljena, saj dokumenta z napako računalnik ne bo sprejel. S tem se bo izboljšala točnost podatkov in uporabniki bodo imeli od računalnika večje koristi kot doslej. Vnešeni podatki bodo služili tudi za nadaljnje obdelave v finančni službi (kontiranje, knjiženje, zaključek meseca).

Pri izdelavi sistema za interaktiven vnos podatkov je bilo poenostavljeno tudi delo z dokumenti, kjer je bilo to mogoče. Vsi dokumenti so bili spreminjeni, saj so bili nekateri podatki na sedanjih odvečni, potrebno je bilo zajeti nekatere nove.

Pri tem je bilo nujno privajanje skladiščnikov za delo s terminali. Dobili so osnovna navodila za delo s terminali; hkrati je bil opisan način vnosa dokumentov v računalnik. Opisani so bili tudi vpogledi in naročanje izpisov. Seveda bo za pomoč pri uvajanju na razpolago tudi delavka iz RCA, ki bo na prevzemnem oddelku vnašala dokumente v računalnik.

Sedaj pa na kratko še nekaj o samem poteku obdelave:

Pri vnosu podatkov in obdelavi dokumentov sodelujejo: planska služba, nabavna služba, finančna služba.

V planski službi bodo vzdrževani podatki o zaključkih (po-

godbah s kooperanti). Tu se v računalnik vnesejo tudi zahtevnice materiala, ki se izpišejo na tiskalnik. Dobi jih skladiščnik, ki izda materiale. Pri vnosu zahtevnic računalnik prikaže tudi zalogo materiala in nas ob prejemni zalogi obvesti. Po vnosu zahtevnice se izpiše zahtevnica/oddajnica (oziroma zahtevnica/dobavnica) v dveh izvodih, poleg tega pa še zahtevnica, ki jo dobi prejemnik materiala in vodi kooperacije, če je prejemnik kooperant.

Glavni del vsega je v nabavni službi, ki mora zbrati vse podatke o izdaji oziroma prevzemu in to vnesti v računalnik.

Skladiščnik pri izdaji napiše oziroma dopolni dokument v dveh izvodih. Pri izdaji je na dokumentu podpis osebe, ki material prevzame in služi kot potrdilo, da je material izdan. Kopijo obdrži skladiščnik, original pa odda na prevzemni oddelek, kjer se vnese v računalnik.

V FRS vsako jutro naročijo izpis vnešenih dokumentov. Ta služi kot pripomoček pri kontiranju in naprej pri knjiženju. Materialne knjigovodkinje dopolnijo manjkajoče konte, jih preko terminala vnesejo v računalnik in izvrše knjiženje dokumentov za ta dan. Ob tem se izpiše dnevnik knjiženja. Izpis vnešenih dokumentov in dnevnik knjiženja se bosta izpisovala na tiskalniku v FRS.

Po knjiženju dokumentov se lahko izpišejo tudi računi za prodani material. Izpis računov naroči vodja skladišč v prevzemnem oddelku. Ob tem se izpišejo tudi pripadajoče dobavnice. Vse skupaj se po kontroli odda v faktuorni oddelek. S tem je pot dokumentov zaključena.

S tem se je torej obdelava zaloga materiala bistveno približala uporabnikom. Ko pa bo na razpolago več terminalov, in mogoče še močnejši računalnik, bomo terminal lahko postavili v vsako skladišče in pregled nad zaloga mi bo dejansko v rokah skladiščnikov.

Jure Erznožnik

Toliko je še treba napraviti do novega leta

(Nadaljevanje s 5. strani)

»Kot vedno so problem materiali,« zatrjuje v pri krojevalnici Lojze Poljanšek.

»Dela imamo trenutno dovolj.

Kot že rečeno, mudijo vsi materiali za vseh vrst čevljev. Še sreča, da delamo več vrst obutve, da lahko kombiniramo z materiali. Razumljivo pa je, da zato naredimo manj kot bi lahko. Več delavk; je bilo več mesecev zaposlenih z izdelavo potniške kolekcije, tako so morali ostale na redni proizvodnji delati tudi tri, štiri faze in je bil zato tudi manjši preseg norm,« je menila Martina Gregorač.

»Delamo za 2 liniji in težav ne manjka. Ljudi ni, morajo v montažo šal; tu so dopusti, ljudje niso roboti!

Poleg tega je režija v šivalnici najslabše plačana. Tudi ne pomaga kaj dosti 20 % dodatek na manjše serije. Ne vem kako bo šlo tako naprej.«

Morda je slika, ki ste jo dobili s prebiranjem teh opazanj, močno izkrivljena in daleč od dejanskega položaja. Res zato, ker je proizvodnja »živa stvar«, kjer praktično brez težav ne gre.

Eno pa je zanesljivo — veliko jih je tudi brez potrebe. Toda to naj ocenjujejo (in rešijo) za to določeni ljudje.

Nekjo Podobnik

Pancerje je treba še sestaviti

RAZGOVOR ZA UREDNIKOVO MIZO NA TEMO NAGRAJEVANJE PO NOVEM, v katerem so sodelovali: Olivera Jereb, Tone Klemenčič, Gregor Pustavrh, Janko Rupnik, Boris Mohorič in Milan Bogataj.

Delo — življenje: Katere so novosti v nagrajevanju, ki jih bomo uveljavili naslednje leto?

Olivera Jereb: Gre za sistem stimulacij, ki smo jih v letošnjem letu deloma že imeli, le da bi zajeli čim več opravil, kjer naj bi bila tudi kolikor mogoče konkretna stimulacija le, če to še ni možno, bomo delo vezali na povprečje.

Gre za gibljiv del OD, kjer bo višina odvisna od dela. Pa še nekaj bi opozorila. Po novem režijski delavci ne bi bili več vezani na povprečen preseg norme, temveč na druge stimulacije (na primer: za oddelkovodje ne bi bil več preseg, temveč doseg proizvodnega plana, kvaliteta; tehnološka priprava prav tako na doseg plana, kakovost in na zastoj).

Osnovni del OD (fiksni) se bo gibal nekako okoli 70 % OD, gibljivi (variabilni del) pa naj bi bil okoli 30 %. V jedru bi pri OD maksimalna stimulacija bila največ 160 % (v plus) ali 70 % (če gre v minus).

Drugo so zastoji, ki nastopijo in nanje proizvodnja ne more vplivati. Stimulacije na zastoj se iz proizvodnje izključijo in se prenesejo na tisto službo, ki je za zastoj res kriva.

Se nekaj je pomembno, da dosežemo, da bi bil sistem za vse enak in da bi bili osebni dohodki odvisni res od truda delavcev (čeprav je včasih odvisen celo od slučajja), torej, da bi stimulacije res vplivale pri vseh delih enako.

Na vsak način moramo sistem izboljšati. Vse ne bo takoj idealno in bo sigurno treba stvari še dopoljevati, saj je sistem »živa stvar«, ki ga je treba spremljati in izboljševati. Cilj je boljši izdelek, večji dohodek tako za delavce, kot za delovno organizacijo, da je vezanih čimveč ljudi, da se zato tudi maksimalno prizadevajo.

Delo — življenje: Ljudje so nezadovoljni, ker je sedaj preseg norm zelo visok, plan pa v istem trenutku komaj dosežen. Kako bo odslej?

Tone Klemenčič: Odslej bo to usklajeno. To pomeni, če se bo povečala produktivnost, bo zato tudi preseg plana večji. Stimulacije pa bodo delavcem na normi od presega norme, drugim režijskim delavcem, ki na delo vplivajo pa od dosega plana.

OD se naj ne bi regulirali več z normami (popravki časov), kot doslej, če se ugotovi, da so norme dosegljive. Normiranci bodo stimulirani za boljše delo.

Končno pa mislim: sistem morajo delavci sprejeti; tiste stvari, ki jo delavci ne bodo sprejeli za »svoje« pa nima smisla vsiljevati. Mislim, da je to tudi pogoj, da se nekaj v praksi uveljavi.

Delo — življenje: Kaj pa menite o tem v družbenopolitičnih organizacijah in delavskem svetu?

Janko Rupnik: Stvari so dobro zastavljene, bojim pa se, da

artikle z veliko parov, pa zahteva manjše prizadevanje, učinek pa je večji, s tem pa tudi OD.

Sedaj, ko načrtujemo po novem letu spremenjeno nagrajevanje, bi ga morali prilagoditi tako, da bi bili delavci za enak trud in enako opravljeno delo, ne glede v katerem oddelku ali službi v podjetju, enako nagrajevani.

Boris Mohorič: Če stari sistem nagrajevanja res več ne ustreza, je vsekakor prav, da gremo v Alpini v nov način stimulacij. Pri tem je treba upoštevati, da je treba z novim načinom izboljšati kvaliteto izdelkov, poenostaviti delo ter prihranek pri stroških, seveda pa tudi

bi se dogajalo kaj takega, kar se je že doslej, da so bile prevelike razlike med oddelki.

Toda boriti se bomo morali proti uravnalovki in doseči, da bo delavec začutil, da je nagrajen za svoje kvalitetno delo.

Predlogi, ki bodo prišli v razpravo bodo lahko dobri, če se bo res dosledno povsod upoštevalo kakovost dela (ne le v proizvodnji). Na izvršnem odboru konference sindikata smo se o sistemu pogovarjali in menimo, da bi bilo ob uveljavitvi tega manj zastoj, odgovornost bi se povečala, tudi pri OD bi se poznalo.

Sindikata se bo v javno razpravo vključil tako preko komisij, kot tudi preko osnovnih organizacij. Osebnostno mislim, da bo sistem zaživel, če bomo vsi enotno težili k temu, da ga uveljavimo v praksi.

Gregor Pustavrh: Težko je reči, kakšno nagrajevanje naj bi

bilo tisto, katerosbi najbolj ustrezalo naši pisani proizvodnji. Mislim, da bi pri nagrajevanju morali upoštevati take dejavnike, da bi bil delavec plačan po dejansko opravljenem delu ne pa od prizadevanja na delovnem mestu.

To navajam zato, ker smo v preteklosti večkrat ugotavljali, da takrat, kadar je bilo v proizvodnji zelo pisano, je veliko artiklov in se je treba zelo zalagati, takrat so učinki dela pa tudi OD manjši. Kadar pa imamo v delu

izboljšati medsebojne odnose in dobro voljo delavcev. Bistvo stimulacije naj bo tudi nagrajevanje res samo dobrih delavcev in ne zopet uravnalovka.

Treba je razčleniti posamezna delovna mesta in vsakemu res najti ustrezno stimulacijo. Natančneje: izhajati moramo iz vsakega dela in določiti ustrezno stimulacijo.

Moramo vedeti, da bo potrebno vseskozi spremljati delovne nove stimulacije in jih prilagajati posameznemu delavčemu opravilu ter dosledno upoštevati tako pozitivno kot negativno stimulacijo.

Pri tem moramo preprečiti, da bi se nekateri »pametni« znašli in to stimulacijo prikrrojili sebi v prid, zato bodo morali tisti, ki bodo stimulacije spremljali, paziti in delati objektivno.

Poleg stimulacij bi bilo potrebno urediti vprašanje osebne ocene, za katero mislim, da se sploh ne uporablja dovolj smotrno.

Torej:

— Prav je, da se pripravi nov sistem stimulacij;

— Ta sistem mora biti dovolj objektivni za vse zaposlene;

— Treba ga bo korigirati in dograjevati;

— Vseskozi spremljati in preprečiti izkoriščanje le-tega;

— Spremljati je potrebno tudi vzporedne in s stimulacijo pogojene dejavnike in jih tudi prilagajati.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Delo — življenje: Kako pa bomo te spremembe uveljavljali?

Olivera Jereb: S 1. januarjem bomo stvari spremljali po novem, kar bomo delali 3–4 mesece. Šele potem bomo dokončno uveljavili sistem in obračunavali OD po novem.

Tone Klemenčič: Če ocenjujem stvari, bi najprej povedal, da smo lani doživeli grenke izkušnje, čemur se moramo letos ogniti.

Kar zadeva proizvodnjo, naj bi s tem sistemom vezali praktično vsa dela z določenimi faktorji stimulacije.

Mislim, da sistem ni bolj kompliciran kot je bil doslej. Zdi se mi na primer prav, da je od presega norme nagrajen res le delavec, ki na normi dela, ostali pa po drugih stimulacijah (na primer: doseg in kvaliteta plana za proizvodne režije).

KAKO USTVARJAMO

Teden dni pred novim letom

»Lahko rečem, da smo jensko obutev (škornji, glenjarnji itd.) do današnjega dne skoraj v celoti poslali v našo maloprodajno mrežo. Imamo veliko težav z zimsko obutvijo (smučarski, tekaški, apreski), saj zamujamo. Trenutno še vedno pošiljamo smučarske čevlje na Norveško in Švedsko; razume se, da je velik pritisk z domačega tržišča. Manjka orion, MSX, LSX, ELX, EXM in če bi te čevlje imeli v skladišču danes, kdaj bi jih poslali«, je povedal vodja odpreme Stane Čar. Tu so še čevlji za Južno poloblo (Avstralijo, Nova Zelandija, Čile, Argentina).

Na drugi strani imamo na zalogi 60.000 parov apreski obutve, na Okroglici in v Rovtah pa jo še izdelujejo.

Vprašanje je, kako bo z apreski obutvijo, ki je bila najprej namenjena za Sovjetsko zvezo (30.000 parov), katere smo prodali slabo polovico in »madžarske« apreski, katere imamo v Javnih skladiščih že dva meseca 8.000 parov.

Kot že rečeno, do novega leta ni moč poslati 100.000

Vodja skladišča končnih izdelkov Stane Čar

parov obutve in še dnevno količino okoli 10.000 parov, še posebno, ker nam manjka ljudi. Za ilustracijo naj povem, da moramo blago pošiljati na preko 500 naslovov.

Sprašujem se tudi, kako bo čez mesec dni, ko bo skladišče spet nabito polno z zimsko obutvijo.

V tem tempu kar dobro sodelujemo z avtoprometom, ki sproti zagotovi vse potreb-

Terminal služi tudi pri pošiljanju obutve

V ekspeditu je tudi močan tempo

ne prevoze (tudi 5 dodatnih tovornjakov dnevno).

So še kakšne druge težave?

»Tu se ukvarjamo tudi z reklamacijami: rešujemo jih, dajemo v popravilo, odgovarjamo kupcem...!«

Srečko Kavčič, ki skrbi za pošiljanje blaga pa je povedal: »Res je največji problem v tem, ker je proizvodnja tako zakasnila, tako nam manjka obutve, ki si je trgovine želijo. Zaradi zakasnitve je potem treba pošiljati vse naenkrat, tako, da imamo v zadnjih mesecih po 40 nadur.«

Janko Arhar: »Poseben problem pri odpremi predstavljajo množične napake pri obutvi, ki je poslana v skladišče. Gre za neusklajenost med obutvijo (artikli), škatlami in dokumentacijo, steljki in itd. Takih napak je bilo v enem mesecu več sto na eni izmeni. Mi pregledamo vsako deseto škatlo in kar odkrijemo, vrnemo. Po-

vedal bi še to, da prihaja do takih zamenjav, ki lahko povzročijo veliko škodo ali povsem zmedejo evidenco. Zanimivo je, da med letom zahtevajo preverjanje računalniških podatkov, ob koncu leta pa je za popis pristen le računalniški izpis.

V takih razmerah nihče ne more jamčiti za točno evidenco. Pa še to: v skladišču so zahteve vedno večje, ljudi pa je približno toliko kot pred leti.«

Za temi ocenami je množica dejstev, ki bi jih kazalo natanko preštudirati. Spet bi moral biti na vrsti konkreten delavec z določeno odgovornostjo.

Ob tem pa ne gre pozabiti, da bi moral sleherni delavec res opraviti svoje delo kot se spodobi. To ni le splošna ugotovitev, temveč čisto določene težave, ki jih imamo zaradi malomarnosti kasneje.

Nejko Podobnik

RAZGOVOR ZA

(Nadaljevanje s 7. strani)

Milan Bogataj: V mladinski organizaciji menimo, da sistem nosi v sebi pozitivne premike v nagrajevanju, čeprav gre za dopolnjevanje že obstoječega.

Saj gre za to, da se dobro delo nagradi in obenem poveča odgovornost do dela. Ali pa se bo povečal strah pred neuspehom, ki bo vplival tudi na druge delavce.

Spraševali smo se tudi, kdo bo nosil odgovornost, če sistem ne bo uspešen.

Olivera Jereb: Zamišljeno pa je tako, da se za naslednje leto sistem dopolne, če se ugotovijo pomanjkljivosti...

Kar pa zadeva odgovornost pa je stvar taka: če smo se dogovorili, da so postavljene stimulacije prave, obstaja le še možnost, da nimamo kvalitetnih in ustreznih podatkov za izračun, ki jih bodo morali nekateri pripravljati. To je torej odgovornost za posredovanje pravih podatkov. Mislim, da je sedaj to okvirno dobro dogovorjeno, natančneje pa se bomo dogovorili januarja.

Zaključek:

Smo torej na pragu zelo pomembnega obdobja uveljavitve novih, pravičnejših spodbud za delo ali bolje, pravičnejša delitev mase za OD, ki jo ustvarimo z našim delom in poslovanjem.

V javni razpravi bo treba težiti k temu, da bo sistem res ustrezen, potem pa stvari spremljati, dograjevati in preprečevati izkoriščanje.

Za začetek bo nekaj mesecev za premislek.

KAKO USTVARJAMO

Aktualni intervju

Osvajamo Skandinavijo

Govorimo z vodjem komerciale športne obutve ing. Jožetom Bogatajem, ki se je novembra mudil na Norveškem in Švedskem.

Delo-življenje: Kakšen je bil glavni namen tega obiska?
Jože Bogataj: Obisk je bil predvsem namenjen oceni prodaje kolekcije 86/87 in seveda dogovorom in potrditve cen za sezono 87/88.

Delo-življenje: Kaj ste torej ugotovili?
Jože Bogataj: Kar zadeva Norveško, dosegamo na področju tekaške obutve velik odstotek vse prodane obutve, saj smo s 35 % največji ponudnik na tem tržišču. Žal po kvaliteti še ne dosegamo Salomona, ki nam je tu konkurent; kar se pozna tudi pri cenah.

Zelo dobro sta se uveljavila nova modela 400 in 450, ki sta primerna tako za tekmovalni kot za rekreativni tek.

Na področju smučarske obutve smo na Norveškem sedaj tretji (za Salomonom in Nordico).

V glavnem lahko ocenimo, da Alpina na Norveškem nekaj velja, za kar gre zasluga tudi zelo prizadevnemu in ambicioznemu zastopniku Jakobu Haugenu.

Na Švedskem naš predstavnik Peter Oskarsson v firmi Pelan deluje v enem številnih smučarskih središč v bližini Göteborga.

V zvezi s poslom na tem področju predstavlja precejšnjo oviro 14 % zaščitna carina, ki je na Norveškem ni.

Tudi tu dosegamo približno iste cene kot na Norveškem, obseg prodaje pa je tu približno polovico manjši kot na Norveškem.

Iz naših prodajaln

Naša prodajalna v Šentvidu pri Ljubljani je stara že trinajst let, saj je bila odprta novembra 1973. Že od vsega začetka čutimo kot problem premajhno skladišče. Zato imamo blago oziroma škatle s čevlji naložene kar po tleh v prodajnem prostoru. To ovira dobro postrežbo, ker se kupci in prodajalke drenažamo med skladovnicami škatel. Pri tem pa tudi obstaja nevarnost, da v veliki gneči zmanjka kakšen par obutve. Zato so delovni pogoji iz leta v leto težji, ker promet stalno narašča, velikost prodajalne pa je enaka. Če pa hočemo zaradi boljše ponudbe imeti na zalogi vse vrste blaga, smo prisiljeni imeti bla-

go tudi v prodajnem prostoru. V skladišče in prodajni prostor stisnemo komaj okoli 3000 parov, kar ni veliko.

Na naš problem smo vodstvo TOZD Prodaja večkrat opozarjali, toda primerne rešitve še ni. V takih primerih bi morali imeti več posluha in razumevanja v skladišču v Žireh, da bi blago dobavljali večkrat — v manjših količinah. To ne bi smel biti problem, ker tovornjaki »Alpine« vsak dan vozijo mimo Šentvida v Ljubljano.

Navzlic težavam je promet v prodajalni vedno večji. Trudimo se, da imamo na zalogi vse vrste blaga in da je postrežba kar najboljša. Kupci so ob vedno višjih ce-

Delo-življenje: Važno pa je seveda predvsem, kakšne so naše možnosti v prihodnje. Menite, da nam dobro kaže?

Jože Bogataj: Na Norveškem računamo v prihodnje prodati vsaj 90.000 parov tekaških čevljev in obdržati delež, ki ga imamo na tržišču. Z razvojem Alpha in Scorpio, dveh novejših modelov, računamo, da bomo tu prodali v nekaj letih 30—35.000 parov smučarskih čevljev. Tudi cene smo uspeli dvigniti, tako da bomo za smučarske čevlje dobili 500 norveških kron, za tekaške pa 195 Nkr.

Na Norveškem je, kot že rečeno, k uspehu veliko pripomogel naš zastopnik, omenim pa naj tudi izredno odmevno akcijo, ki jo je vodil Janez Šmitek, v kateri smo prilagodili notranje čevlje (fomanje) 150 smučarskim učiteljem in mladim tekmovalcem.

V sodelovanju z našim predstavnikom na Švedskem nam je uspelo navezati sodelovanje z dvema zastopnikoma velikih trgovskih hiš, in upamo, da bomo v kakih dveh letih na Švedskem prodali 15—20.000 parov smučarskih in 30—50.000 parov tekaških čevljev.

To pa bi pomenilo 10 % vse te prodane smučarske obutve in 35 % tekaške.

Delo-življenje: Kako so z našo obutvijo zadovoljni, zlasti kar zadeva kakovost?

Jože Bogataj: Na Švedskem praktično v zadnjih letih (do letos) reklamacij nismo imeli. Na Norveškem pa je bilo letos reklamacij kar precej.

Delo-življenje: Bo to vplivalo na naše nadaljnje uspehe na tem tržišču?

Jože Bogataj: Kot kaže, zaenkrat še ni usodnih posledic. Vse je odvisno od kvalitete obutve, ki jo bomo prodajali v sezoni 87/88. Če obutev ne bo kvalitetna, v prihodnjih letih ne moremo računati na večji obseg prodaje, ne na doseganje ugodnejših cen.

Delo-življenje: Kako bi torej strnili vtise s te turneje?

Jože Bogataj: V Skandinaviji nimajo predsodkov: »češ, da prihajamo iz Jugoslavije in da je zato naša obutev manj vredna«. Vse je odvisno res od tega, kaj ponudimo.

To kažejo tudi potrditve cen, za katere smo se dogovorili. Na nas je torej, da res napredujemo v pogledu kvalitete. To nam bo omogočilo, da izrinemo tako hude konkurente kot je na primer Salomon, če pa tega ne bomo zmogli, se bomo sami onemogočili.

Moram pa poudariti, da imamo v načrtu še bolj obvladati tržišče, spoznati delo naših zastopnikov in jim pomagati (med drugim tudi bolj razviti servisno dejavnost).

Poznati pa moramo tudi usmeritve naše konkurence, pri čemer pa naj poudarim, da je le kakovostna obutev in solidno poslovanje pogoj za naš uspeh.

Nejko PODOBNIK

nah usnjenih izdelkov tudi vse bolj zahtevni in želijo solidno postrežbo. Pri tem pa je pomembna tudi kvaliteta obutve in atraktivna kolekcija.

Plan prodaje za letošnje leto smo v Šentvidu dosegli že v oktobru, kar pomeni, da smo uspešno poslovali kljub

težkim delovnim pogojem. Tudi decembrski plan smo presegli že 16. decembra.

Za dobro poslovanje in prodajo v trgovini »Alpina« v Šentvidu se trudijo: Dragica Arko, Irena Malovrh, Darinka Božič, Nataša Svoljšak in Breda Mikec.

V Osijeku odprli prodajalno

25. prejšnj mesec smo v centru starega dela Osijeka — gornjem gradu odprli prodajalno Alpine Osijek II. Prodajalna bo v stanovanjskem kompleksu, kjer stanuje okoli 3000 ljudi in kjer je v bližini kar 35 prodajaln, med njimi tudi prodajalne čevljev, kot so Borovo, Obuča, Astra. Kot kaže je lokacija kar ugodna, saj je v bližini tudi tržnica, mimo teče tramvajaska proga, v bližini je tudi tramvajaska postaja.

Plan za naslednje leto je 14 starih milijard in računamo, da bo po prometu okoli 30. mesta v naši MPM.

Prodajalno z okoli 60 m², ki bo stala okoli 1,7 stare milijarde bo vodil poslovodja Dragan Uzelac, ki je doslej delal v Vinkovcih. Zaenkrat pa bosta zaposlena dva delavca.

VAŽNO JE...

...DA VEMO

Kadrovske novice

nastopile delavke: Ana Štefančič, Anica Sajevec, Tanja Rijavec, Mira Kobal, Irena Pregelj, Silvestra Bajc, Aleksandra Rupnik in Julijana Polanc. V delovni skupnosti skupnih služb se je vrnil s služenja vojaškega roka Janko Rejc, v skladišču izdelane obutve pa je nastopil delovno razmerje Tomislav Demšar. V TOZD Prodaja, v prodajalni Osijek II je nastopila delovno razmerje Đurđica Farkaš.

V TOZD Proizvodnja so z delom prenehali: Anica Sedej, Olga Zevnik, Daniela Maček, ter Metka Petrovič; zaradi odhoda v JLA pa so prenehali z delom Robert Šubič, Drago Kramperšek in Jožef Jesenko.

Irma Dolenc

V zadnjem mesecu leta 1986 smo ponovno sprejeli v delovno razmerje nekaj več delavcev, in sicer 19, z delom pa je v tem razdobju prenehalo 6 delavcev.

V TOZD Proizvodnja so pričeli delati: Marjan Mišvek, Danica Gabrovšek, Milena Krek, Marija Grdadolnik, Niko Štremfelj; iz JLA pa so se vrnil: Drago Jerreb, Janez Šubič, ter Jernej Kos, v obratu na Colu pa so delo

Z njimi je rasla Alpina

S Štajerske je doma, v bližini Stor mu je tekla zibelka, Jožetu Krajšku, našemu upokojencu.

Melodija Štajerske je tudi v njegovi govorici, skoraj nič je ni spremenilo štiridesetletno življenje na Gorenjskem.

»Za čevljarja sem se učil v Štorah,« je začel pripovedovati.

»Delal sem v Invalidskem podjetju, pot pa me je za nekaj časa vodila tudi v Gradec. Potem sem se vrnil domov, toda vojna je bila že tu. Mobiliziran sem bil, sedem mesecev sem preživel na ruski fronti kot vojak. Bil pa sem že takrat preveč bolan. Kasneje sem prišel še v rusko ujetništvo. Domov sem se vrnil s transportom konec avgusta 1945.«

To je v nekaj stvkih nekaj deset let življenja Jožeta Krajška.

»Kako pa ste prišli v Žiri?« sem radoveden.

»Tu živimo že kar enaintrideset let. Sedaj sva bolj sama z ženo, posebno kadar je bolezen v hiši, je

malo težje. Sicer pa je kar v redu. Naduha me pa daje, pa gluh sem,« pove, ko nekajkrat vprašam kaj bolj potihem.

Pravo proletarsko življenje, si mislim, ko odhajam. Borba za obstoj ves čas, skromnost.

Toda toliko stvari se še dogaja v svetu, v Žireh in tudi v hiši na Selu.

In Jože Krajšek pri svojih petinsedemdesetih to ve in ne obupa, čeprav mu naduha včasih vzame sapo.

Nejko Podobnik

Umrla je Pavlina Kopač

Bila je edina ženska čevljarica v Žireh, ki je znala izdelati čevlje od začetka do konca.

Že leta 1945 se je vključila v novo čevljarstvo zadrugo, kasneje še v Alpino, kjer je delala na obiranju, kasneje pa je pripravljala sestavne dele za proizvodnjo.

Upokojila se je l. 1956. Ohranili jo bomo v lepem spominu.

Srečanje z ljudmi, ki vzgajajo bodoče delavce

Umrla je Pavlina Kopač

Bila je edina ženska čevljarica v Žireh, ki je znala izdelati čevlje od začetka do konca.

Že leta 1945 se je vključila v novo čevljarstvo zadrugo, kasneje še v Alpino, kjer je delala na obiranju, kasneje pa je pripravljala sestavne dele za proizvodnjo.

Upokojila se je l. 1956. Ohranili jo bomo v lepem spominu.

Dopisujte

NE POZABIMO

Muzej

Društvo je uspelo dobiti v našem prostoru v puštalskem gradu, kjer so bile 28. julija 1946. leta na ogled na novo urejene muzejske zbirke, ki niso imele več samo mestni značaj, ampak so skušale prikazati celoten loški okraj.

V naslednjih dveh letih so odborniki še naprej pridobivali novo gradivo po terenu. Tako so z Visokega sami s pomočjo konjske vprege pripeljali v muzej dragoceno gradivo. Po zaslugi društvenega predsednika so predmeti prihajali tudi iz Federalnega zbirnega centra.

Številni novi predmeti so zahtevali nabavo novih vitrin, muzej je postajal vse privlačnejši in 1946. leta si ga je ogledalo že 1000 obiskovalcev. Občnih zborov društva so se pričeli udeleževati tudi predstavniki različnih ustanov.

V letu 1948 se končuje prvo obdobje, ko je vse muzejsko delo slonelo na ramenih odbornikov, ki so predmete zbiral, v muzeju brezplačno pazili nanje in jih urejali, čistili ter vodili obiskovalce po zbirkah. 1. julija 1948. leta pa se začne drugo obdobje, ko je v muzej prišel prvi poklicni muzealec.

Do danes se je število delavcev v Loškem muzeju povečalo na 10 redno zaposlenih, od tega je šest strokovnih delavcev: pet kustosov in preparator. Po oceni Republiškega komiteja za kulturo iz leta 1988 je škofjeloška občina med tistimi, ki so nadpovprečno dobro oskrbljena s splošno muzejsko dejavnostjo.

Nastop prvega poklicnega upravnika Karla Plestenjaka je pomenil za odbornike veliko olajšanje, saj je prevzel vso administracijo, zbiral predmete, jih inventariziral in konserviral ter nepomembne izločil. Tudi društvo je hotelo še naprej živeti z muzejem, zato je na sestanku 1951. leta uredilo razmerje z upravnikom tako, da je imel društveni odbor funkcijo muzejskega sveta, uprava pa vlogo strokovnega sodelavca, ki dela z vednostjo odbora.

Tudi v tem obdobju je bilo muzejsko delo razgibano. Upravnik je reševal tekoče upravne posle in se predvsem posvečal etnografskim zanimivostim, ki jih je skiciral po terenu. Odbornik Kankel je aktivno sodeloval pri prenosu dražgoških oltarjev v kapelo in obogatil etnografsko zbirko z vrsto maket, s katerimi je obiskovalcem natančno predstavil mesto Šk. Loka in posamezna kmečka poslopja. Uslužbenka Goriškova je skrbela za arhivalije, med katerimi je bilo tudi pomembno mikrofilmsko gradivo iz Münchenskih arhivov.

Muzejska dejavnost se je v tem času tako povečala, da je bilo treba spet reševati vprašanje prostorov. Novi upravnik Andrej Pavlovec je skušal urediti v nekdanji grajski garaži shrambo slik, v nekdanjem hlevu depo za plastike, v verandi naj bi bile shranjene arhivalije, depenirani etnografski predmeti so bili preneseni v zgornje prostore kašče, zbirka NOV pa v na novo zgrajeni Dom zveze borcev, kjer je skrb zanje prevzel tov. Stane Pečar.

Muzejsko delo se v tem času ni omejevalo samo na delo v muzeju. Muzej je izvajal izkopavanja na Kranciju, kjer je bil odkrit t. i. Zgornji stolp, ki predstavlja najstarejši stavbni ostanek freisinške Loke. Začela se je tudi akcija za prenovo Grabna.

V tem obdobju je v delovanju društva aktivno posegel predsednik občinskega ljudskega odbora Cveto Kobal. V glavnem po njegovi zaslugi je mestno jedro kljub številnim prezidavam ostalo nedotaknjeno; še več — načrtno so padle nove stavbe, ki so motile podobo srednjeveškega mesta. Njegova zasluga je, da je muzej pridobil nove prostore na izpraznjenem loškem gradu.

Dne 16. avgusta 1959. leta, na 20-letnico odprtja muzeja v starem rotovžu, je bila slovesna otvoritev — tretja po vrsti — prenovljenih muzejskih prostorov na loškem gradu. Šele zdaj je bilo mogoče vse gradivo zbrati na enem mestu in ga smiselno urediti.

Velika pridobitev je bil obsežen grajski vrt, ki je nudil lepe možnosti za postavitve skansnamuzeja na prostem. In res so se zagnani muzealci kmalu lotili tudi postavljanja skansna. Po njihovih načrtih naj bi tu stal tip kmečke domačije z vsemi pritliklinami, ki bi predstavljal etnografske značilnosti loškega področja. Za osrednjo stavbo so izbrali opuščeno, s slamo krito Škoparjevo hišo iz Puštala in jo opremili s potrebnim inventarjem. Postavili so še s slamo krit kozolec, 200 let star čebeljak iz brun s panjskimi končnicami, vodnjak na vitel, sušilnico za sadje, senik, oglarsko kolibo in mlin.

Skansen je bil slovesno odprt 18. decembra 1962. leta in bil do 1970. leta dobro oskrbovan in

odprt za obiskovalce enako kot ostale muzejske zbirke. Muzealci so skrbeli za objekte in parkovne nasade.

Medtem so prireditve na grajskem vrtu postajale vse številnejše; poleg loških poletnih prireditev so od 1968. leta dalje prirejali tu vsakoletni izseljenski piknik. Organizatorji le-teh so vse bolj posegali v muzej na prostem: Škoparjeva hiša je služila za garderobo, za električno razdelilno postajo, za skladišče materiala ...

Zato je muzej kasneje iz nje odstranil vse uporabne predmete, ki so bili tam razstavljeni. Višek pa so posegi v skansen dosegli 1973. leta, ko je bilo na vrtu postavljeno betonsko prizorišče za praznovanje 1000-letnice Loke. Tako je sčasoma propadla ne le zamisel o širjenju skansna, svojo vlogo je izgubil osrednji objekt — Škoparjeva hiša, nekateri objekti so se morali umakniti, drugi pa propadajo.

Ko je koncem leta 1981 postal lastnik grajske stavbe in vrta muzej, se je odločil, da bo pričel postopno obnavljati obstoječe objekte (hišo s svinjakom, hlevom in podom, vodnjak, sušilnico za sadje, kozolec, čebeljak) in do leta 1990. postavil tudi nove (oglarško bajto in kopo, zidno znamenje, apnenico, senik, kaščo, kovačijo ...). V letu 1982 je bila obnovljena zunanost mlina in na novo opremljena njegova notranost. Ker so namenska sredstva za ureditev skansna usahnila, so se v muzeju odločili, da oddajo grajski vrt in objekte v njem v najem za ustrezno obliko gostinske dejavnosti. Mnenja je, da ta oblika dejavnosti lahko zagotavlja denar za vzdrževanje objektov.

Mira Kalan

Po Loški planinski poti

Piše:

Silvo Dolinar

Za sestop uporabljamo LPP najbolj navadno smer po strmi stezi navzdol v Razor in dalje po gozdu do Prtovča. Oktobra 1943 so Nemci vas požgali. Tu stoji tudi spomenik NOB.

Petindvajseti žig dobimo v okrepčevalnici pri Mohoriču. Od tu gremo po cesti mimo lovske kočice po gozdni poti nad Podlomkom. Dalje skozi sadovnjak, čez senožet, po kolovozu do ceste Češnjica—Bohinj. Nato po gozdni poti na nasprotni breg v Drani goše. Vas je znana po tridnevni bitki partizanov Cankarjevega bataljona z Nemci. Nemci so vas po zavzetju požgali in do tal porušili, na kar nas spomni velik spomenik. Tu udarimo tudi šestindvajseti žig, katerega dobimo v okrepčevalnici pri spomeniku ali pa na kmetiji, kjer je kmečki turizem Pri Birtu. Od Dražgoš gremo po cesti proti Jamniku, kmalu skrenemo s ceste navzdol

po gozdu v dolino, potem nazaj na hrib in že smo na Mohorju, kjer udarimo sedemindvajseti žig, katerega dobimo pri Jaku Pogačniku ali pa pri Čemažarju. Od Čemažarjeve domačije mimo znamenja, nato po gozdu, kjer dospemo do kmetije Gaber, potem čez špičasti hrib do razpotja, kjer pelje ena cesta na Sv. Jošt, druga pa na 665 m visoke Čepulje. Tu dobimo osemindvajseti žig. V gostilni se lahko tudi okrepčamo s poznanimi specialitetami, kot so domači pršut in preste, ki veljajo za najboljše na Gorenjskem. Od tu naprej gremo do vasi Planica. Pred vasjo je čudovit spomenik NOB, v spomin borcem, ki so padli na bližnjem hribu, med njimi narodni heroj Stane Žagar. Od tu naprej po kolovozu na sleme in po njem na 678 m visoko Križno goro. Devetindvajseti žig dobimo na kmetiji pri Kalanu. Na Kalanovi hiši je spominska plošča, v spo-

min štirim padlim sinovom in hčerki. Od Kalanove hiše gre pot navzdol do Travnika in Praproškega mostu. Iz Praprotna po cesti ali bližnjicah k Sv. Tomažu, kjer dobimo trideseti žig pri Janku Ravnikarju v mežnariji. Od tu gremo po košenini v gozd po kolovozu do Zalubnikarja, nato navkreber v gozd in že smo na 1025 m visokem Lubniku. Tu na samem vrhu stoji lepa koča, katero upravlja PD Škofja Loka. Enaintrideseti žig dobimo v koči, ki je odprta vse leto in zelo dobro oskrbovana; lahko tudi prenočimo. Prvo kočjo na Lubniku so Ločani zgradili 1932. leta. 1. maja 1943 so jo partizani požgali iz bojazni, da se v njej ne bi utrdili Nemci. Sedanji dom je Loško PD sezidalo leta 1953. Z vrha Lubnika se nekaj časa vračamo po isti poti, potem pa zavijemo levo proti Gabrovemu, nekaj časa gremo po cesti, potem na stezo, ki pelje na Stari Grad. Sedaj je razvalina, v srednjem veku je bila to pomembna utrdba Wildenlak, ki so jo upravljali gradiščani in skrbeli za varnost freisinškega gospostva. V 13.

stoletju so bili gradiščani loški vitezi. Potres 1511. leta je to utrdbo razdejel in škof je ni več obnovil. S Starega Gradu se pot spušča proti Vincarjem, naprej po kolovozu mimo Primoževih hiše se kolovoz bliža zidu grajskega vrta. Tu pridemo do železnih vrat, kjer je vhod v grad, v katerem je sedaj Loški muzej. Tu dobimo tudi zadnji, zaslužen dvaintrideseti žig.

Na kratko sem opisal LPP in vsem priporočam, da jo vsaj enkrat prehodijo. Dolga je blizu 190 km, lahko jo prehodite v več etapah, ker ni časovno omejena. Meni je uspelo, da sem jo prehodil v šestih dneh; hodil sem vsak dan od 10 do 14 ur. Sicer pa sem Loško planinsko pot letos prehodil že dvajsetič. Vsem, ki se boste odločili, da to pot prehodite ali pa da jo že delate, želim veliko lepih trenutkov v naravi ali pa v kakšni koči, kamor pridete utrujeni in z lepimi vtisi. Še to: dnevnik LPP lahko kupite v trafiki.

Srečno pot!

Obisk dedka Mraza je zopet razveselil naše najmlajše

Teško pričakovanje, radovednost, kaj je stari mož prinesel s seboj, darila. Že je tu Novo leto. Stari dobri dedek Mraz čez leto dni na svidenje.

Približno takole smo v kritičnih dneh novembra vozili preko Žirovskega vrha.

Društvo finančnih in računovodskih delavcev Žiri, skrbi tudi za usposabljanje svojih članov

V Novem Marofu je zrasel sodoben industrijski obrat, s katerim Alpina že več let uspešno sodeluje

Športna srečanja utrjujejo sodelovanja

Vsi že vemo, da v tovarni »Tatjana Marinić« v Novem Marofu izdelujejo gornje dele za Alpino.

Delovne vezi so zelo tesne in globoke, saj je Alpina sodelovala pri nabavi strojev za njihov novi obrat.

Kot kaže, pa se bo sodelovanje še razširjalo, saj bo ta mladi kolektiv za nas delal vedno več gornjih delov.

Toda za tesno delovno sodelovanje je pomembno, da se ljudje spoznajo med seboj, zato je naša 13-članska ekipa nogometašev in šahistov obiskala naše koopeante.

Že sprejem sam je bil zelo prirčen. Po uvodnih pozdravnih besedah njihovega glavnega direktorja smo si ogledali proizvodnjo.

Lahko ocenim, da gre za dobro organizirano tovarno, ki dela v urejenih razmerah, s sodobno opremo in dokaj usposobljenimi delavci, ki so se tako teoretično kot praktično usposabljali v tovarni sami.

Po ogledu smo se preselili v veliko šolsko športno dvorano, kjer sta se sestali ekipi v malem nogometu. V pravem športnem ozračju so naši fantje sicer izgubili s 4:2, toda rezultat je le postranskega pomena.

Šahisti smo igrali na petih deskah in zmagali s 3:2.

Po športnem srečanju smo se z gostitelji preselili v Varaždinske toplince, kjer se je tovariško srečanje nadaljevalo še dobre tri ure.

Pogovarjali smo se tudi o delu. Njihov cilj je, da bi še napredovali v pogledu kakovosti, vsaj taka je njihova osnovna usmeritev.

Kar zadeva samo srečanje, lahko rečem, da je bilo res enkratno in hkrati kakovostno.

Gostitelji so predlagali, da bi spomladi obisk vrnili in v okviru praznovanja 40-letnice Alpine nastopili v Žireh s celovečernim koncertom folklorne skupine in tamburašev. Obeta se nam torej kulturna oživetev in še globlje sodelovanje. Adolf KRIZNAR

Za mrliško vežico so darovali

Marija Mravlje — 2.000,— din ob smrti Pavle Oblak

Marjana Žakelj, Ob potoku 19 — 5.000,— din ob smrti hčerke Marice Cigale

Ciril Lahajnar, Selo 66 — 5.000,— din, ob smrti Jakoba Kristana

Janez Logar, Selo 61 — 3.000,— din ob smrti Jakoba Kristana

Frančiška Tušar — 5000 din ob smrti Viktorja Tušarja.

»DELO — ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Strojarska ul. 2, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi TOZD Proizvodnjo, TOZD Prodajo in Delovno skupnost skupnih služb. — Ureja ga uredniški odbor: Tatjana Dolenc, Nada Govekar, Tatjana Mohorič, Anuška Kavčič, Anton Pintar, Vladimir Pivk, Nejko Podobnik, glavni in odgovorni urednik. — Izhaja mesečno, naklada 2200 izvodov. Fotografije: Viktor Grošelj. Tisk: TK Gorenjski tisk, Kranj